

По време на големите цигански миграции в края на XIX в. и началото на XX в., от териториите на Австро-Унгария в Руската империя мигрират групите на *Келдерари* и *Ловари*, принадлежащи към същата диалектна общност, които понастоящем живеят в различни региони на Руската Федерация (включително Сибир и Далечния изток), Украйна, Беларус, Литва и Латвия. Тези две групи се делят на вътрешни подразделения от различен порядък, като при *Ловарите* такива са *Унгри*, *Чокеци* и *Бундаша*, а при *Келдерарите* – *Сербая*, *Молдовая*, *Грекуря*, *Бугари*, *Доброжая*, *Мачвая*, *Михаеци*, *Йонеци*, *Бидони* и др. Тенденцията (в повечето случаи без завършени резултати) при *Келдерарите* е отделните подразделения да се сегментират като отделни групи и субгрупи, като сравнително най-далеч са стигнали процесите в тази насока при т.нар. “Шанхайци” (*Китайцуря* или *Китаяко Рром*), живеещи в Одеса.

В страните от бившия СССР живеят и общности, които не говорят *Романес*. Такива са румъно-езичните *Лингурари* в днешна Република Молдова (значителни части от тях са мигрирали в Украйна и Руската Федерация) и Украйна (Бесарабия и Буковина, в Закарпатieto са известни като *Каналоши*), както и *Влахия*, живеещи в Република Молдова. И двете общности са с преферирана молдовска/румънска идентичност.

В региона на Закарпатieto в днешна Украйна живеят т.нар. *Мадъари*, които са унгаро-езични, с преферирана унгарска идентичност. Те все повече се смесват със *Унгрика Рома* (*Румунгри*) и *Словенска Рома*, и на практика вече е формирана една хетерогенна общност.

От гледна точка границите на подразделението *Рома*, територията на съвременна Турция (и по-специално региона на Мала Азия) е едно уникално място, където в миналото са се разделили трите основни потока на циганските миграции по техния дълъг път от Индия към Европа, и където днес живеят представители на трите основни подразделения на циганската общност (разделението ‘дом – лом – ром’). Всъщност *Рома* живеят в Мала Азия